YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (kuudes jaosto)
12 päivänä helmikuuta 1998 *

Asiassa C-144/97,

Euroopan yhteisöjen komissio, asiamiehinään oikeudellinen pääneuvonantaja Richard Wainwright ja oikeudellisessa yksikössä toimiva kansallinen virkamies Jean-Francis Pasquier, prosessiosoite Luxemburgissa c/o oikeudellisen yksikön virkamies Carlos Gómez de la Cruz, Centre Wagner, Kirchberg,

kantajana,

vastaan

Ranskan tasavalta, asiamiehinään ulkoasiainministeriön oikeudellisen osaston apulaisosastopäällikkö Kareen Rispal-Bellanger ja saman osaston hallinnollinen avustaja Frédéric Pascal, prosessiosoite Luxemburgissa Ranskan suurlähetystö, 8 B boulevard Joseph II,

vastaajana,

jossa kantaja vaatii yhteisöjen tuomioistuinta toteamaan, että Ranskan tasavalta ei ole noudattanut eläinlääkkeitä koskevien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten lähentämisestä annetun direktiivin 81/851/ETY soveltamisalan laajentamisesta ja homeopaattisia eläinlääkkeitä koskevista lisäsäännöksistä 22 päivänä syyskuuta 1992 annetun neuvoston direktiivin 92/74/ETY (EYVL L 297, s. 12)

* Oikeudenkäyntikieli: ranska.

mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole antanut kyseisen direktiivin noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä,

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN (kuudes jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja H. Ragnemalm sekä tuomarit G. F. Mancini, J. L. Murray (esittelevä tuomari), G. Hirsch ja K. M. Ioannou,

julkisasiamies: G. Cosmas,
kirjaaja: R. Grass,

ottaen huomioon esittelevän tuomarin kertomuksen,

kuultuaan julkisasiamiehen 6.11.1997 pidetyssä istunnossa esittämän ratkaisuehdotuksen,

on antanut seuraavan

tuomion

1 Euroopan yhteisöjen komissio on nostanut EY:n perustamissopimuksen 169 artiklan nojalla kanteen, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimeen 16.4.1997 ja jossa yhteisöjen tuomioistuinta vaaditaan toteamaan, että Ranskan tasavalta ei ole noudattanut eläinlääkkeitä koskevien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten lähentämisestä annetun direktiivin 81/851/ETY soveltamisalan laajentamisesta ja homeopaattisia eläinlääkkeitä koskevista lisäsäännöksistä 22 päivänä syyskuuta 1992 annetun neuvoston direktiivin 92/74/ETY (EYVL L 297, s. 12, jäljempänä

direktiivi) mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole antanut kyseisen direktiivin noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä.

2 Direktiivin 10 artiklan 1 kohdan ensimmäisessä alakohdassa säädetään, että jäsenvaltioiden on saatettava direktiivin noudattamisen edellyttämät toimenpiteet voimaan viimeistään 31.12.1993 ja ilmoitettava tästä komissiolle viipymättä.

3 Koska komissiolle ei ollut annettu tiedoksi direktiivin täytäntöönpanoa koskevia kansallisia toimenpiteitä ja koska sillä ei ollut tiedossaan muitakaan sellaisia seikkoja, joiden perusteella se olisi voinut päätellä Ranskan tasavallan täyttäneen velvoitteensa, se kehotti 10.2.1994 päivätyllä virallisella huomautuksellaan Ranskan hallitusta esittämään huomautuksensa kahden kuukauden määräajassa.

4 Koska viralliseen huomautukseen ei vastattu, komissio lähetti 4.3.1996 Ranskan tasavallalle perustellun lausunnon, jossa se toisti virallisessa huomautuksessa esittämänsä huomautukset. Komissio kehotti Ranskan tasavaltaa ryhtymään lausunnon noudattamisen edellyttämiin toimenpiteisiin kahden kuukauden kuluessa sen tiedoksiantamisesta.

5 Ranskan viranomaiset esittivät vastauksenaan perusteltuun lausuntoon, että direktiivin 92/74/ETY täytäntöönpanemiseksi oli valmisteltu lakiehdotus ja asetusehdotus, jotka olivat Conseil d'Etat'n käsiteltävinä.

6 Koska komissio ei saanut mitään tietoa näiden ehdotusten hyväksymiseen tähtäävän menettelyn päätökseensaattamisesta, se nosti nyt käsiteltävänä olevan kanteen.

7 Ranskan tasavalta esittää puolustuksenaan, että direktiivin täytäntöönpanolakiehdotus ja -asetus on laadittu. Se toteaa lisäksi, että lakiehdotusta ei ole voitu saattaa parlamentin äänestettäväksi, koska Ranskan tasavallan presidentti päätti 21.4.1997 antamallaan asetuksella hajoittaa kansalliskokouksen.

8 Vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan jäsenvaltio ei kuitenkaan voi sisäisen oikeusjärjestyksensä oikeussääntöihin, toimintatapoihin tai tilaan vetoamalla perustella sitä, ettei se ole noudattanut direktiivissä säädettyjä velvoitteita ja määräaikoja (ks. mm. asia C-208/96, komissio v. Belgia, tuomio 2.10.1997, Kok. 1997, s. I-5375, tuomion 9 kohta).

9 Koska direktiivin täytäntöönpanoa ei ole toteutettu siinä säädetyssä määräajassa, on todettava, että jäsenyysvelvoitteita ei ole noudatettu, kuten komissio on esittänyt.

10 Näin ollen on todettava, että Ranskan tasavalta ei ole noudattanut direktiivin 10 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole antanut säädetyssä määräajassa direktiivin noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä.

Oikeudenkäyntikulut

11 Yhteisöjen tuomioistuimen työjärjestyksen 69 artiklan 2 kohdan mukaan asianosainen, joka häviää asian, velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut. Koska Ranskan tasavalta on hävinnyt asian, se on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Näillä perusteilla

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN (kuudes jaosto)

on antanut seuraavan tuomiolauselman:

1) Ranskan tasavalta ei ole noudattanut eläinlääkkeitä koskevien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten lähentämisestä annetun direktiivin 81/851/ETY soveltamisalan laajentamisesta ja homeopaattisia eläinlääkkeitä koskevista lisäsäännöksistä 22 päivänä syyskuuta 1992 annetun neuvoston direktiivin 92/74/ETY 10 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole antanut säädetyssä määräajassa kyseisen direktiivin noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä.

2) Ranskan tasavalta velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Ragnemalm Mancini Murray

Hirsch Ioannou

Julistettiin Luxemburgissa 12 päivänä helmikuuta 1998.

R. Grass H. Ragnemalm

kirjaaja kuudennen jaoston puheenjohtaja